

DECIZIA nr. 152/14.03.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de SC x SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.x/.2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 5 cu adresa nr. x/.2012, inregistrata la DGFPMB sub nr. x/.2012, cu privire la contestatia **SC x SRL** cu sediul in str. x, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x/.2011, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/.2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.x/.2011, prin care s-a stabilit obligatia totala de plata in suma de x lei reprezentand :

- x lei- impozit pe profit;
- x lei - majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei- TVA;
- x lei- majorari de intarziere aferente TVA.

SC x SRL contesta suma de x lei (x lei -x lei) reprezentand accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

De asemenea, **SC x SRL** contesta si dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr.x/.2011.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/.2011, organele fiscale au stabilit ca societatea datoreaza obligatii fiscale accesorii aferente TVA pentru perioada 25.03.2008-25.10.2011 in suma de x lei.

II. Prin contestatia formulata, societatea solicita recalcularea obligatiilor fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata pentru perioada 25.03.2008-25.10.2011, sustinand urmatoarele:

-la calculul accesoriilor aferente TVA nu s-a tinut seama de TVA deductibila aferenta perioadei trimestrul I 2008-trimestrul I 2009 in suma de x lei;

- pct.62 alin(5) din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se refera numai la "regularizari de taxa dedusa" nu la modalitatea de calculare a obligatiilor fiscale accesorii;

-detine facturi fiscale prin care justifica TVA in suma de x lei aferenta bunurilor achizitionate, iar aceste bunuri s-au folosit pentru operatiuni care dau dreptul de deducere;

- prin anexa nr.1 la contestatie prezinta calculul accesoriilor aferente TVA in suma de x lei (majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei), pe care considera ca le datoreaza.

Societatea arata ca Administratiei Finantelor Publice sector 5 avea dreptul sa efectueze inspectia fiscala din proprie initiativa (inca din data de 18.02.2009 cand a incheiat procesul verbal de contraventie nr.x/.2009, prin care a fost sanctionata conform prevederilor codului fiscal si ale HG nr.44/2004), nu la sesizarea Curtii de Conturi prin adresa nr.x/.2011, situatie in care pana la data de 18.02.2009 s-ar fi calculat accesorii in suma de x lei.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/2011

Cauza supusa solutionarii este daca AFP sector 5 a stabilit corect accesorii aferente TVA prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/2011, in conditiile in care , pe de-o parte, acestea sunt aferente unei obligatii de plata, necontestata, in suma de x lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala prin acelasi titlu de creanta, iar pe de alta parte obligatia principala care le-a generat nu a fost achitata.

In fapt, organele de inspectie fiscala au efectuat inspectia fiscala generala in care s-a verificat TVA pe perioada 01.10.2005-31.12.2010 la **SC x SRL** si au constatat ca desi in luna decembrie 2007, societatea a realizat o cifra de afaceri ce depaseste plafonul de 35.000 euro prevazut de art.152 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, avand obligatia de a se inregistra ca platitoare de TVA in conformitate cu prevederile art.153 din Codul fiscal incepand cu data de 01.02.2008 , aceasta s-a inregistrat ca platitoare de TVA incepand cu data de 01.03.2009.

Pentru perioada 01.02.2008-28.02.2009, cand societatea trebuia sa fie inregistrata ca platitoare de TVA, organele de inspectie fiscala au determinat TVA de dedus aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate in suma de x lei.

Prin certificatul de inregistrare mentiuni nr.x/2009 societatea a solicitat suspendarea temporara (3 ani) a activitatii, iar incepand cu data de 01.06.2009, AFP sector 5 a anulat instiintarea de platitor in conformitate cu prevederile art.153. alin.(9) din Codul fiscal.

Prin dispozitia de masuri nr. x/2011, organele fiscale au dispus preluarea TVA de dedus aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate in suma de x lei in primul decont prin inscrierea la randul 28"regularizari taxa dedusa" dupa preluarea activitatii, respectiv dupa data de 31.10.2011 si dupa reinregistrarea in scopuri de TVA.

Deoarece societatea nu si-a exercitat dreptul de a ajusta pana la data inspectiei fiscale efectuate, organele fiscale nu au luat in considerare TVA deductibila in suma de x lei la stabilirea TVA suplimentara de plata in suma de x lei pe perioada 25.03.2008-25.01.2011.

In baza celor constatate s-a emis decizia de impunere nr. x/2011, prin care organele fiscale au stabilit ca societatea datoreaza TVA suplimentara de plata in suma de x lei si obligatii fiscale accesorii aferente TVA in suma de x lei, calculate pentru perioada 25.03.2008-25.10.2011.

SC x SRL contesta numai accesorii in suma de x lei aferente TVA suplimentara de plata stabilita de catre organul de inspectie fiscala pe perioada 01.02.2008-28.02.2009, fara a lua in considerare TVA deductibila in suma de x lei, cand societatea nu a fost inregistrata ca platitoare de TVA.

In drept, potrivit art.152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 62 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, asa cum a fost modificat prin Hotărârea [nr. 150/2011](#) începând cu 01.03.2011:

Codul fiscal:

"Art.152.-(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în

decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. **Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.**"

Norme metodologice:

"62.- (5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145-149 din Codul fiscal:

(..)

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată."

Totodata, dispozițiile art. 119 alin. 1 și art. 120 alin. 1 și 7 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicat aplicabil până la 01.07.2010 prevad:

"Art.119-(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

Art.120-(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de întârziere se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si până la data stingerii acesteia inclusiv."

„(7) Nivelul majorarii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Potrivit prevederilor art. 119 și art. 120 din Codul de procedura fiscală, republicată, aplicabil până la data de 01.10.2010 așa cum a fost modificat prin art. I, pct. 9 din O.U.G. [nr. 39/2010](#):

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalități de întârziere."

"Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă si până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si până la data stingerii acesteia inclusiv.

(...)

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Alineatul (7) a fost modificat prin punctul 2. din Ordonanța de urgență 88/2010 începând cu 01.10.2010 astfel:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

In ceea ce priveste calculul penalitatilor de intarziere, art. 120¹ a fost introdus prin punctul 11. din Ordonanța de urgență 39/2010 începând cu 01.07.2010 si prevede:

“Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca in situatia in care persoana impozabila solicita cu intarziere inregistrarea în scopuri de taxă ca urmare a depășirii plafonului de scutire, organul fiscal este indreptatit sa calculeze accesorii aferente TVA de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153 din Codul fiscal.

In vederea determinarii TVA datorata pentru care se constata ca nu au fost indeplinite prevederile art.153, alin.(1) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu au drept de deducere a taxei inscrisa pe documentele de achizitie, drept pe care il va putea exercita ulterior, dupa cum este precizat la pct.62 alin.(5) lit.c) din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, se retine ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala, majorarile/dobanzile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv, iar începând cu 01.07.2010, datoreaza pentru obligatiile fiscale neachitate si penalitati de intarziere.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea nu a declarat la organul fiscal depasirea plafonului de scutire a TVA in luna decembrie 2007 și nu s-a înscris ca plătitor de TVA incepand cu data de 01.02.2008 si nu si-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate in suma de x lei pana la data inspectiei fiscale desi avea aceasta posibilitate.

Deoarece societatea nu s-a inregistrat in termenul legal in scopuri de TVA, pina la momentul aplicarii regimului normal de taxare si anume pina la inregistrarea in scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, persoana impozabila nu are dreptul la deducerea taxei.

Ca urmare controlul fiscal a stabilit că pentru perioada 01.02.2008-28.02.2009 TVA colectată, dar nu a admis pentru această perioadă dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor.

Din anexa nr.13 la raportul de inspectie fiscala nr.x/.2011 se retine ca societatea contestatara nu a achitat in termenul legal debitele scadente pe perioada 25.03.2008-25.10.2011, reprezentand TVA suplimentara de plata in suma totala de x lei stabilita prin decizia nr. x/.2011 si pe cale de consecinta, organele fiscale au procedat corect la calcularea acestora, potrivit dispozitiilor art.120 alin. (1), (6) si (7) si art. 120¹ alin.(2) lit.c) din Codul de procedura fiscala, republicata, accesorii aferente TVA in suma de x lei (majorari de intarziere in suma de x lei si penalitati de intarziere in suma de x lei).

Nu poate fi retinuta motivatia contestatarei potrivit careia la stabilirea accesoriilor aferente TVA in suma de x lei (din totalul in suma x lei) nu s-a tinut seama de TVA

deductibila in suma de x lei pe perioada trimestrul I 2008-trimestrul I 2009, in conditiile in care **nu a fost contestata** baza de calcul ce a generat calculul acestora.

Avand in vedere cele retinute si faptul ca accesoriile contestate in suma de x lei sunt generate de baza de impunere stabilita de organele fiscale, pe perioada cuprinsa intre data la care a devenit platitoare de TVA pina la inregistrarea in scopuri de TVA, in conditiile in care in aceasta perioada s-ar fi exercitat dreptul de deducere a TVA aferentă achizițiilor in suma de x lei, precizarea contestatarei potrivit careia pct.62 alin(5) din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se refera numai la "regularizari de taxa dedusa", nu la modalitatea de calculare a obligatiilor fiscale accesorii, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

Motivatia contestatarei potrivit careia, la data de 18.02.2009, organul fiscal avea dreptul sa efectueze inspectia fiscala, situatie in care ar fi datorat accesorii in suma de x lei, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat pe de o parte, ca regula generală referitor la perioada supusă inspecției fiscale, aceasta trebuie efectuată în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, iar pe de alta parte in conformitate cu prevederile art.100 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală este un atribut care aparține exclusiv organului fiscal competent, iar contribuabilii nu pot face în niciun fel obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

Referitor la suma de x lei (din totalul in suma de x lei) reprezentand accesorii aferente TVA individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/.2011, se retine ca stabilirea in sarcina contestatarei de accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar intrucat in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei nu a fost contestat si nu a fost achitat, precum si de faptul prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al majorarilor de intarziere, aceasta se va respinge ca neintemeiata.

3.2. Referitor la capatul de cerere privind contestatia formulata impotriva dispozitiei de masuri nr.x/.2011

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.F.P.M.B. se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, in conditiile in care dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nu se refera la stabilirea de obligatii fiscale de plata si majorari de intarziere ale acestora, ci la masuri de indeplinit de catre contestatara, neavand caracterul unei decizii de impunere ce intra in competenta Serviciului solutionare contestatii.

In fapt, SC x SRL contesta dispozitia de masuri nr. x/.2011 emisa de Administratia Finantelor Publice sector 5 prin care organele de inspectie fiscala au dispus urmatoarea masura cu privire la TVA in suma de x lei:

"Societatea va inregistra in decontul de TVA, aferent perioadei fiscale urmatoare reactivarii sale, la randul 28 "Regularizari taxa dedusa" suma de x lei, reprezentand TVA deductibila aferenta perioadei in care trebuia sa fie platitoare de TVA 01.02.2008-28.02.2009".

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

Codul de procedura fiscala

"Art. 205 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac si nu înlătură dreptul la actiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestatie numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. "

Art. 206 -(2) *Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si măsurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.*

(3) *Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat si nu este supusă taxelor de timbru. ”.*

"Art. 209 - (1) *Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de măsuri, se soluzionează de către:*

a) *structura specializată de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum si măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”.*

“(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluzioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Norme metodologice:

“5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, notele de compensare, înstiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului, declaratiile vamale de punere în libera circulatie etc.”

In acest sens, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 2137/2011 prevad urmatoarele:

“5.1. Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.”

Fata de prevederile legale precitate se retine ca organele specializate in solutionarea contestatiilor, constituite la nivelul directiilor generale ale finantelor publice teritoriale, au o competenta strict delimitata, ele nu se pot investi decat cu solutionarea contestatiilor care privesc sume stabilite in decizii de impunere, in actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in decizii de regularizare privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

Dispozitia de masuri nu este act administrativ asimilat deciziei de impunere, întrucât pe de o parte prin aceasta nu se stabilesc drepturi si obligatii fiscale, nu suntem în prezenta unor creante fiscale, iar pe de alta parte nici nu este expres prevazut de lege ca act asimilat deciziei de impunere. De asemenea, se retine faptul ca actele administrative fiscale care intra în competenta Serviciului solutionare contestatii sunt stabilite în mod expres prin art.209 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, asa cum am aratat, dispozitia de masuri neîncadrându-se în nici una din respectivele categorii, astfel încât devin incidente prevederile art.209 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru acest capat de cerere contestatia se transmite spre competenta solutionare Administratiei Finantelor Publice Sector 5.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art.152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 62 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.5.1. din O.P.A.NA.F. nr. 2137/2011, pct.5.3. din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin H.G. nr.1050/2004, art. 119, art. 120,

art.120¹ ,art.205, art.206, art.209 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

1.Respinge contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/.2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.x/.2011 de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 5 pentru accesorii aferente TVA in suma totala de x lei.

2. Transmite spre competenta solutionare capatul de cerere vizand contestatia impotriva dispozitiei de masuri nr. x/.2011 emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 5.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.